HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

REGLEMENT VOOR DE PROCESVOERING

HET HOF,

Gelet op de bevoegdheden toegekend aan het Hof van Justitie bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom);

Gelet op de artikelen 3 en 4 van de Overeenkomst betreffende bepaalde instellingen welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben;

Gelet op de artikelen 20, 28 en 44 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

Gelet op artikel 44 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap;

Gelet op artikel 45 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie;

Gelet op de brieven de dato 23 december 1958, waarbij het Hof het ontwerpreglement voor de procesvoering aan de Raden heeft doen toekomen;

Gelet op de goedkeuring door de Raad van de Europese Economische Gemeenschap, krachtens artikel 188 van het Verdrag op 2 februari 1959 met eenparigheid van stemmen gegeven;

Gelet op de goedkeuring door de Raad van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, krachtens artikel 160 van het Verdrag op 2 februari 1959 met eenparigheid van stemmen gegeven;

Gelet op de goedkeuring door de Bijzondere Raad van Ministers van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, krachtens de artikelen 20 en 28 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie op 2 maart 1959 gegeven;

Stelt het volgende reglement voor de procesvoering vast:

ALGEMENE BEPALING

Artikel 1

In dit reglement worden de hieronder genoemde Verdragen en Protocollen telkens op de volgende wijze aangeduid:

— het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal ..... „Verdrag E.G.K.S."

— het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal ..... „Statuut E.G.K.S."

— het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap ..... „Verdrag E.E.G."

— het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap ..... „Statuut E.E.G."

— het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom) ..... „Verdrag E.G.A."

— het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie ..... „Statuut E.G.A."

Voor de toepassing van dit reglement worden de instellingen der Gemeenschappen, alsmede de Europese Investeringsbank aangeduid met de term „instellingen".

EERSTE TITEL

VAN DE ORGANISATIE VAN HET HOF

Eerste hoofdstuk

VAN DE RECHTERS

Artikel 2

De ambtstermijn van een rechter vangt aan op de hiertoe in de benoemingsakte vastgestelde dag. Indien bedoelde akte die dag niet vermeldt, vangt de ambtstermijn aan op de datum van deze akte.

Artikel 3

§ 1

Iedere rechter legt, alvorens zijn ambt te aanvaarden, op de eerste openbare zitting van het Hof, welke hij na zijn benoeming bijwoont, de volgende eed af:

„Ik zweer in volkomen onpartijdigheid en geheel overeenkomstig mijn geweten mijn functie te zullen uitoefenen; ik zweer niets bekend te zullen maken van het geheim der beraadslagingen."

§ 2

De eed kan worden afgelegd op de wijze, voorzien in de nationale wetgeving van de rechter.

§ 3

Iedere rechter ondertekent terstond na de eedsaflegging een verklaring waarbij hij zich plechtig verbindt gedurende zijn ambtstermijn en na

afloop daarvan de uit zijn taak voortvloeiende verplichtingen na te komen en in het bijzonder eerlijkheid en kiesheid te betrachten in het aanvaarden van bepaalde functies of voordelen na afloop van die ambtstermijn.

Artikel 4

De anciënniteit der rechters wordt door hun diensttijd bepaald.

De anciënniteit der rechters, die dezelfde diensttijd hebben, wordt door hun leeftijd bepaald.

De aftredende rechters, die opnieuw worden benoemd, behouden de anciënniteit, welke zij tevoren bezaten.

Artikel 5

Wanneer het Hof heeft te beslissen of een rechter heeft opgehouden aan de gestelde voorwaarden of aan de uit zijn ambt voortvloeiende verplichtingen te voldoen, nodigt de president de betrokken rechter uit voor het Hof in raadkamer te verschijnen teneinde zich te verantwoorden; de griffier is hierbij niet tegenwoordig.

Tweede hoofdstuk

VAN HET VOORZITTERSCHAP VAN HET HOF EN VAN DE KAMERS

Artikel 6

§ 1

De rechters kiezen onmiddellijk na hun gedeeltelijke vervanging bedoeld in artikel 32ter van het Verdrag E.G.K.S., in artikel 167 van het Verdrag E.E.G. en in artikel 139 van het Verdrag E.G.A. uit hun midden voor drie jaar de president van het Hof.

§ 2

Het Hof kiest voor één jaar de presidenten der in artikel 24 bedoelde Kamers.

§ 3

Wanneer de president van het Hof of een kamerpresident ophoudt zijn ambt te bekleden vóór het verstrijken van de normale ambtstermijn, voorziet het Hof voor het overblijvende gedeelte van die termijn in hun vervanging.

§ 4

De in dit artikel bedoelde verkiezingen hebben bij geheime stemming plaats; verkozen is de rechter, die de volstrekte meerderheid van stemmen heeft verkregen. Indien geen der rechters de volstrekte meerderheid heeft verkregen, wordt tot een tweede stemming overgegaan; in dat geval is verkozen de rechter, die de meeste stemmen heeft verkregen. Bij staking van stemmen is de oudste rechter verkozen.

Artikel 7

§ 1

De president leidt de werkzaamheden van het Hof en heeft het bestuur van deszelfs diensten; hij presideert de zittingen, alsmede de beraadslagingen in raadkamer.

§ 2

Bij afwezigheid of verhindering van de president van het Hof, alsmede wanneer het voorzitterschap vacant is, wordt dit laatste waargenomen door een der kamerpresidenten volgens de in artikel 4 bepaalde anciënniteit.

In geval van gelijktijdige verhindering van de president van het Hof en van de kamerpresidenten, alsmede wanneer hun ambten gelijktijdig vacant zijn, wordt het voorzitterschap waargenomen door hem, die naar het bepaalde in artikel 4 de oudste rechter is.

Derde hoofdstuk

VAN DE ADVOCATEN-GENERAAL

Artikel 8

De artikelen 2, 3 en 5 zijn van overeenkomstige toepassing op de advocaten-generaal.

Artikel 9

De advocaten-generaal komen in rang na de rechters; artikel 4 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10

§ 1

Bij de samenstelling der Kamers voegt het Hof aan elk daarvan een advocaat-generaal toe.

De president van het Hof kan, op gemeenschappelijk voorstel van de advocaten-generaal, voor een bepaalde zaak de advocaat-generaal aanwijzen, die aan de andere Kamer is toegevoegd.

§ 2

Bij afwezigheid of verhindering van een der advocaten-generaal doet de president in spoedeisende gevallen een beroep op de andere advocaat-generaal.

Vierde hoofdstuk

VAN DE GRIFFIE

Eerste afdeling — Van de griffier en de adjunct-griffiers

Artikel 11

§ 1

Het Hof benoemt de griffier, de advocaten-generaal gehoord.

Twee weken voor de dag waarop de benoeming zal plaatsvinden, doet de president aan de rechters en de advocaten-generaal mededeling van de ingekomen kandidaatstellingen.

§ 2

De kandidaatstellingen gaan vergezeld van de nodige gegevens betreffende de leeftijd, de nationaliteit, de academische graden, de talenkennis, de huidige en vroegere werkzaamheden, alsmede de eventuele juridische en internationale ervaring der kandidaten.

§ 3

De benoeming geschiedt overeenkomstig de procedure, bepaald in artikel 6, paragraaf 4.

§ 4

De griffier wordt benoemd voor de tijd van 6 jaar. Hij kan worden herbenoemd.

§ 5

Het bepaalde in artikel 3 is van overeenkomstige toepassing op de griffier.

§ 6

De griffier kan slechts van zijn functie worden ontheven, wanneer hij heeft opgehouden aan de gestelde voorwaarden of aan de uit zijn ambt voortvloeiende verplichtingen te voldoen; het Hof beslist in raadkamer, de advocaten-generaal gehoord en na de griffier in de gelegenheid te hebben gesteld zich te verantwoorden.

§ 7

Indien de griffier ophoudt zijn functie uit te oefenen vóór het einde van zijn ambtstermijn, benoemt het Hof een griffier voor de tijd van zes jaar.

Artikel 12

Het Hof kan, volgens de hierboven voor de griffier bepaalde procedure, een of meer adjunct-griffiers benoemen, die tot taak hebben de griffier terzijde te staan en hem te vervangen, zulks overeenkomstig de instructies voor de griffier, bedoeld in artikel 14.

Artikel 13

Bij gelijktijdige afwezigheid of verhindering van de griffier en de adjunct-griffiers, dan wel bij gelijktijdige vacature van hun ambten, belast de

president een ambtenaar met de tijdelijke waarneming van de functie van griffier.

Artikel 14

De instructies voor de griffier worden op voorstel van de president door het Hof vastgesteld.

Artikel 15

§ 1

Ter griffie wordt onder verantwoordelijkheid van de griffier een door de president te paraferen register gehouden, waarin achter elkander, in de volgorde van indiening, alle processtukken en de ter ondersteuning daarvan neergelegde bescheiden worden ingeschreven.

§ 2

De griffier doet van de inschrijving in het register aantekening op de originele stukken en, op verzoek van de partijen, op de afschriften, welke deze hiertoe overleggen.

§ 3

De inschrijving in het register en de in de vorige paragraaf bedoelde aantekeningen hebben kracht van authentieke akte.

§ 4

De wijze waarop het register wordt gevoerd, wordt geregeld in de instructies voor de griffier, bedoeld in artikel 14.

§ 5

Iedere belanghebbende kan het register ter griffie raadplegen en daarvan afschriften of uittreksels verkrijgen tegen de voorwaarden, bepaald in het tarief van de griffie, hetwelk door het Hof op voorstel van de griffier wordt vastgesteld.

Partijen in hangende gedingen kunnen voorts tegen genoemde voorwaarden afschriften van de processtukken verkrijgen, alsmede expedities van de beschikkingen en arresten.

§ 6

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* wordt een mededeling opgenomen, inhoudende de dag der inschrijving van het inleidend verzoekschrift, de namen en de woonplaatsen van partijen, het voorwerp van het geding en de conclusies van het verzoekschrift.

Artikel 16

§ 1

Onder gezag van de president is de griffier belast met de ontvangst, de doorzending en de bewaring van alle stukken, alsmede met de betekeningen, welke krachtens dit reglement moeten geschieden.

§ 2

De griffier staat het Hof, de Kamers, de president en de rechters terzijde bij het verrichten van hun ambtshandelingen.

Artikel 17

De griffier fungeert als zegelbewaarder van het Hof. Hij is verantwoordelijk voor de archieven en de publikaties van het Hof.

Artikel 18

Behoudens het bepaalde in de artikelen 5 en 27, woont de griffier de zittingen van het Hof en van de Kamers bij.

Tweede afdeling — Van de diensten van het Hof

Artikel 19

§ 1

De ambtenaren en overige leden van het personeel van het Hof worden benoemd overeenkomstig de bepalingen van het personeelsstatuut.

§ 2

Alvorens hun ambt te aanvaarden leggen de ambtenaren ten overstaan van de president in tegenwoordigheid van de griffier de volgende eed af:

„Ik zweer de functie welke mij door het Hof van Justitie der Europese Gemeenschappen is opgedragen getrouwelijk, naar mijn geweten en onder gepaste geheimhouding te zullen uitoefenen."

§ 3

De eed kan worden afgelegd op de wijze, voorzien in de nationale wetgeving van de ambtenaar.

Artikel 20

Op voorstel van de griffier bepaalt of wijzigt het Hof het organisatieschema voor zijn diensten.

Artikel 21

Het Hof vormt een taalkundige dienst, samengesteld uit deskundigen van genoegzame rechtswetenschappelijke vorming en met een uitgebreide kennis van meerdere officiële talen van het Hof.

Artikel 22

Onder gezag van de president is de griffier belast met de administratie van het Hof, het beheer der financiën en de boekhouding; hij wordt daarin bijgestaan door een administrateur.

Vijfde hoofdstuk

VAN DE TOEGEVOEGDE RAPPORTEURS

Artikel 23

§ 1

Wanneer het Hof zulks voor het onderzoek en de instructie der aanhangige zaken noodzakelijk acht, doet het overeenkomstig artikel 16 van het Statuut E.G.K.S. en artikel 12 van de Statuten E.E.G. en E.G.A. voorstellen tot benoeming van toegevoegde rapporteurs.

§ 2

De toegevoegde rapporteurs zijn in het bijzonder belast met:

— het bijstaan van de president, rechtsprekende in kort geding;

— het bijstaan van de rechters-rapporteur bij de uitoefening van hun taak.

§ 3

De toegevoegde rapporteurs oefenen hun functie uit onderscheidenlijk onder het gezag van de president, van een kamerpresident of van een rechter-rapporteur.

§ 4

Alvorens hun ambt te aanvaarden, leggen de toegevoegde rapporteurs voor het Hof de in artikel 3 bedoelde eed af.

Zesde hoofdstuk

VAN DE KAMERS

Artikel 24

§ 1

Het Hof vormt uit zijn midden twee Kamers, samengesteld uit drie rechters, welke zijn belast met de instructie van de haar toegewezen zaken.

§ 2

Nadat het verzoekschrift is ingediend, wijst de president de zaak aan een der Kamers toe en benoemt uit haar midden de rechter-rapporteur.

Tenzij de president anders beslist, behoudt de rechter-rapporteur zijn hoedanigheid, ook indien hij tijdens de loop van een bepaalde zaak naar de andere Kamer overgaat.

Zevende hoofdstuk

VAN DE WERKWIJZE VAN HET HOF

Artikel 25

§ 1

De president stelt de dag en het uur van de zittingen van het Hof vast.

§ 2

De kamerpresidenten stellen de dag en het uur van de zittingen hunner Kamers vast.

§ 3

Het Hof en de Kamers kunnen voor een of meer bepaalde zittingen een andere plaats bepalen dan die, waar het Hof is gevestigd.

Artikel 26

§ 1

Wanneer de rechters even in aantal zijn, hetzij ten gevolge van afwezigheid of verhindering, hetzij uit hoofde van de toepassing van artikel 24, paragraaf 2, tweede lid, neemt de jongste rechter, in de zin van artikel 4, niet aan de beraadslaging deel.

§ 2

Indien, het Hof bijeengeroepen zijnde, blijkt, dat het vereiste quorum van vijf rechters niet aanwezig is, verdaagt de president de zitting, totdat dit aantal is bereikt.

§ 3

Wanneer in een Kamer het quorum van drie rechters niet is bereikt, deelt de president van deze Kamer dit aan de president van het Hof mede; deze wijst vervolgens een andere rechter aan teneinde de rechter, die is verhinderd, te vervangen.

Artikel 27

§ 1

Het Hof en de Kamers beraadslagen in raadkamer.

§ 2

Aan de beraadslaging wordt uitsluitend deelgenomen door de rechters, die bij de mondelinge behandeling tegenwoordig waren, en in voorkomend geval door de toegevoegde rapporteur, die met het onderzoek der zaak is belast.

§ 3

Elke rechter draagt bij de beraadslaging zijn gevoelen met redenen omkleed voor.

§ 4

Op verzoek van een rechter wordt elke vraag, alvorens in stemming te worden gebracht, in de bij dit verzoek aangeduide officiële talen geformuleerd en schriftelijk aan het Hof of aan de Kamer voorgelegd.

§ 5

De beslissing van het Hof wordt bepaald door het gevoelen van de meerderheid gelijk dit bij de eindberaadslaging werd gevormd. De volgorde waarin de stemmen worden uitgebracht, is omgekeerd aan die, welke in artikel 4 is vastgesteld.

§ 6

Bij verschil van mening ten aanzien van het onderwerp, de tekst of de volgorde der vragen, alsmede met betrekking tot de interpretatie van de gehouden stemming, beslist het Hof of de Kamer.

§ 7

Aan de besprekingen van het Hof betreffende huishoudelijke aangelegenheden nemen de advocaten-generaal als stemgerechtigden deel. Tenzij het Hof anders bepaalt, woont de griffier de besprekingen bij.

§ 8

Wanneer het Hof vergadert buiten aanwezigheid van de griffier, belast het, zo nodig, de jongste rechter naar artikel 4 met het opmaken van het procesverbaal, dat alsdan door de president en die rechter wordt ondertekend.

Artikel 28

§ 1

Behoudens afwijkend besluit van het Hof, worden de rechterlijke vakanties als volgt bepaald:

— van 18 december tot 10 januari;

— van de zondag voor Pasen tot de tweede zondag na Pasen;

— van 15 juli tot 15 september.

Gedurende de rechterlijke vakanties wordt in het voorzitterschap voorzien ter plaatse, waar het Hof is gevestigd, hetzij doordat de president verbinding onderhoudt met de griffier, hetzij doordat hij zich door een kamerpresident of een andere rechter doet vervangen.

§ 2

In dringende gevallen kan de president gedurende de rechterlijke vakanties de rechters en de advocaten-generaal bijeenroepen.

§ 3

Het Hof neemt de erkende feestdagen van de plaats, waar het is gevestigd, in acht.

§ 4

Het Hof kan wegens geldige redenen aan de rechters en aan de advocaten-generaal buitengewoon verlof verlenen.

Achtste hoofdstuk

VAN HET TAALGEBRUIK

Artikel 29

§ 1

De officiële talen van het Hof zijn: Duits, Frans, Italiaans en Nederlands.

Als procestaal kan slechts een der officiële talen worden gebezigd.

§ 2

De procestaal wordt door de verzoeker gekozen, behoudens de volgende bepalingen:

a) Wanneer de verwerende partij een Lid-Staat is, of een natuurlijke of rechtspersoon tot het rechtsgebied van een Lid-Staat behorende, is de procestaal de officiële taal van die Staat; zijn er meerdere officiële talen, dan staat het de verzoeker vrij daaruit een keuze te doen.

b) Op gemeenschappelijk verzoek van partijen kan het Hof het bezigen van een andere officiële taal als procestaal toestaan.

c) Het Hof of de Kamer kan, op verzoek van een der partijen, de wederpartij en de advocaat-generaal gehoord, in afwijking van het sub *a)* en *b)* bepaalde, verlof verlenen tot het geheel of gedeeltelijk bezigen van een andere officiële taal als procestaal; zodanig verzoek kan niet door een instelling van de Europese Gemeenschappen worden gedaan.

In de gevallen bedoeld in artikel 103 is de procestaal de taal van de nationale rechterlijke instantie, die zich tot het Hof heeft gewend.

§ 3

De procestaal wordt in het bijzonder gebezigd voor de memoriën en pleidooien van partijen, de bijlagen en produkties daaronder begrepen, alsmede voor de processen-verbaal en de beslissingen van het Hof.

Alle stukken en bijlagen, welke in een andere dan de procestaal zijn gesteld, gaan van een vertaling in de procestaal vergezeld.

In geval van omvangrijke bescheiden en documenten kunnen evenwel uittreksels in vertaling worden overgelegd. Het Hof of de Kamer kan te allen tijde hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de partijen een meer uitvoerige of een volledige vertaling eisen.

§ 4

Wanneer een getuige of een deskundige verklaart, dat hij zich niet genoegzaam in een der officiële talen kan uitdrukken, machtigt het Hof of de Kamer hem zijn verklaringen in een andere taal af te leggen. De griffier draagt zorg voor de vertaling in de procestaal.

§ 5

Het gebruik van een andere officiële taal dan de procestaal is toegestaan aan de president van het Hof en de kamerpresidenten bij de leiding der zittingen, aan de rechter-rapporteur voor het voorlopige rapport en het rapport ter terechtzitting, aan de rechters en advocaten-generaal voor het stellen van vragen en aan laatstgenoemden voor het nemen van hun conclusies. De griffier draagt zorg voor de vertaling in de procestaal.

Artikel 30

§ 1

Op verzoek van een der rechters, van de advocaat-generaal of van een partij draagt de griffier zorg voor de vertaling van al hetgeen gedurende de procedure voor het Hof of de Kamer is gezegd of geschreven in de bij dit verzoek aangeduide officiële talen.

§ 2

De publikaties van het Hof geschieden in de officiële talen.

Artikel 31

Rechtskracht heeft de tekst, opgesteld in de procestaal, respectievelijk in een andere taal, welke krachtens verlof van het Hof, volgens artikel 29, paragraaf 4, gegeven, is gebezigd.

Negende hoofdstuk

VAN DE RECHTEN EN VERPLICHTINGEN DER GEMACHTIGDEN, RAADSLIEDEN EN ADVOCATEN

Artikel 32

§ 1

De gemachtigden van een Staat of van een instelling, alsmede de raadslieden en advocaten die voor het Hof of voor een bij rogatoire commissie aangewezen rechter verschijnen, zijn vrijgesteld van rechtsvervolging voor hetgeen zij met betrekking tot de zaak of de partijen hebben gezegd en geschreven.

§ 2

De gemachtigden, raadslieden en advocaten genieten voorts de volgende voorrechten en faciliteiten:

a) De op het proces betrekking hebbende stukken en bescheiden zijn aan onderzoek en inbeslagneming onttrokken.

In geval van geschil ten aanzien van de aard dier stukken en bescheiden kunnen zij door de douane of de politie worden verzegeld; zij worden onverwijld aan het Hof doorgezonden, teneinde in tegenwoordigheid van de griffier en de betrokkene te worden geverifieerd.

b) Aan de gemachtigden, raadslieden en advocaten worden de ter uitvoering van hun taak nodige deviezen toegewezen.

c) De gemachtigden, raadslieden en advocaten genieten de voor de uitvoering van hun taak noodzakelijke bewegingsvrijheid.

Artikel 33

Teneinde de in het vorige artikel bedoelde voorrechten, immuniteiten en faciliteiten te kunnen genieten wordt de vereiste hoedanigheid op de volgende wijze bewezen:

a) ten aanzien van de gemachtigden door een officiële verklaring, daartoe afgegeven door de Staat of de instelling die zij vertegenwoordigen; een afschrift van deze verklaring wordt onverwijld door de betreffende Staat of instelling aan de griffier van het Hof betekend;

b) ten aanzien van de raadslieden en advocaten door een legitimatiebewijs, ondertekend door de griffier van het Hof. De geldigheidsduur van bedoeld bewijs is beperkt tot een daartoe vastgestelde termijn; zij kan evenwel in de loop van het proces worden verlengd of verkort.

Artikel 34

De voorrechten, immuniteiten en faciliteiten, bedoeld in artikel 32, worden uitsluitend in het belang van de procedure verleend.

Het Hof kan de immuniteit opheffen, wanneer zulks naar zijn mening niet strijdig is met het belang der procedure.

Artikel 35

§ 1

De raadsman of advocaat die zich voor het Hof, een Kamer of een magistraat gedraagt op een wijze welke met de waardigheid van het Hof onverenigbaar is, of die van de hem met het oog op zijn functie toegekende rechten een ander gebruik maakt dan waartoe die rechten hem zijn verleend, kan te allen tijde en zonder dat de verdediging van de betrokkene wordt geschaad, bij beschikking van het Hof of van de Kamer, de advocaat-generaal gehoord, van verdere deelneming aan de procesvoering worden uitgesloten.

Deze beschikking is onmiddellijk uitvoerbaar.

§ 2

Wanneer een raadsman of een advocaat van verdere deelneming aan de procesvoering is uitgesloten, wordt het geding voor een door de president te bepalen termijn geschorst, teneinde de betrokken partij in de gelegenheid te stellen een andere raadsman of advocaat aan te wijzen.

§ 3

De ter uitvoering van dit artikel gegeven uitspraken kunnen worden ingetrokken.

Artikel 36

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de hoogleraren die het recht hebben voor het Hof te pleiten overeenkomstig artikel 20 van het Statuut E.G.K.S. en artikel 17 van de Statuten E.E.G. en E.G.A.

TWEEDE TITEL

VAN DE PROCEDURE

Eerste hoofdstuk

VAN DE SCHRIFTELIJKE BEHANDELING

Artikel 37

§ 1

Het origineel van ieder processtuk wordt ondertekend door de gemachtigde of de advocaat van de procespartij.

Tegelijk met dit origineel worden twee afschriften overgelegd voor het Hof en voorts een afschrift voor elke procespartij. Deze kopieën worden voor eensluidend afschrift gewaarmerkt door de partij van wie zij afkomstig zijn.

§ 2

Binnen de daartoe door het Hof bepaalde termijnen leggen de instellingen bovendien van ieder processtuk een vertaling over in de andere officiële talen. Het laatste lid van de vorige paragraaf is van toepassing.

§ 3

De processtukken zijn gedagtekend. Voor de berekening van de procestermijnen geldt slechts de dag van nederlegging ter griffie.

§ 4

Iedere procesakte gaat vergezeld van een dossier, bevattende de stukken en bescheiden waarop een

beroep wordt gedaan, alsmede van een staat dier stukken.

§ 5

Wanneer wegens de omvang van een stuk of document slechts uittreksels zijn bijgevoegd, wordt het gehele document of een volledig afschrift daarvan ter griffie neergelegd.

Artikel 38

§ 1

Het verzoekschrift, bedoeld in artikel 22 van het Statuut E.G.K.S. en in artikel 19 van de Statuten E.E.G. en E.G.A., bevat:

a) de naam en de woonplaats van de verzoeker;

b) de aanduiding van de partij tegen wie het verzoekschrift is gericht;

c) het onderwerp van het geschil en een summiere uiteenzetting der aangevoerde middelen;

d) de conclusies van de verzoeker;

e) zo nodig, de bewijsaanbiedingen.

§ 2

In het verzoekschrift wordt voor de mededeling van alle akten der procedure domicilie gekozen ter plaatse waar het Hof gevestigd is. Het verzoekschrift bevat voorts de naam van de persoon, die gemachtigd is en zich verbonden heeft tot het in ontvangst nemen van alle te betekenen stukken.

§ 3

De advocaat, die een partij bijstaat of vertegenwoordigt, is gehouden ter griffie een legitimatiebewijs te deponeren waaruit blijkt, dat hij bij een balie van een der Lid-Staten is ingeschreven.

§ 4

Bij het verzoekschrift worden, indien nodig, de stukken gevoegd, bedoeld in artikel 22, tweede lid, van het Statuut E.G.K.S. en in artikel 19, tweede lid, van de Statuten E.E.G. en E.G.A.

§ 5

Indien de verzoeker een privaatrechtelijke rechtspersoon is, voegt hij aan het verzoekschrift toe:

a) zijn statuten;

b) het bewijs, dat de aan de advocaat gegeven volmacht op regelmatige wijze werd verstrekt door een daartoe gerechtigde vertegenwoordiger.

§ 6

De verzoekschriften, ingediend op grond van de artikelen 42 en 89 van het Verdrag E.G.K.S. en van de artikelen 181 en 182 van het Verdrag E.E.G., alsmede van de artikelen 153 en 154 van het Verdrag E.G.A., gaan, naar gelang van het geval, vergezeld hetzij van een exemplaar van het arbitragebeding, vervat in de door of namens de Gemeenschappen gesloten publiekrechtelijke of privaatrechtelijke overeenkomst, hetzij van een exemplaar van de tussen de betrokken Lid-Staten aangegane arbitrage-overeenkomst.

§ 7

Indien het verzoekschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden, vermeld in de paragrafen 2 tot 6 van dit artikel, stelt de griffier de verzoeker een redelijke termijn teneinde de verzuimen in het verzoekschrift te herstellen dan wel de bovenbedoelde stukken over te leggen. Wordt aan deze aanwijzingen binnen bedoelde termijn geen gevolg gegeven, dan beslist het Hof, de advocaat-generaal gehoord, of het niet in acht nemen van genoemde voorwaarden tot de formele niet-ontvankelijkheid van het verzoekschrift leidt.

Artikel 39

Het verzoekschrift wordt aan de verwerende partij betekend. In het geval, bedoeld in paragraaf 7 van het voorgaande artikel, vindt de betekening plaats, zodra de in die bepaling bedoelde verzuimen zijn hersteld of zodra het Hof, gelet op de vormvoorschriften van het voorgaande artikel, het verzoekschrift ontvankelijk heeft geoordeeld.

Artikel 40

§ 1

Binnen een maand na de betekening van het verzoekschrift dient de verwerende partij een verweerschrift in. Dit stuk bevat:

a) de naam en de woonplaats van de verwerende partij;

b) de aangevoerde gronden, zowel feitelijk als rechtens;

c) de conclusies van de verwerende partij;

d) de bewijsaanbiedingen.

De bepalingen van artikel 38, paragrafen 2 tot 5, zijn van toepassing.

§ 2

Op met redenen omkleed verzoek van de verwerende partij kan de president de in de voorgaande paragraaf bedoelde termijn verlengen.

Artikel 41

§ 1

Het verzoekschrift en het verweerschrift kunnen worden aangevuld met een conclusie van repliek van de verzoeker en een conclusie van dupliek van de verwerende partij.

§ 2

De president bepaalt de termijn waarbinnen deze processtukken worden ingediend.

Artikel 42

§ 1

Partijen kunnen nog in de repliek en in de dupliek aanbieden haar stellingen nader te bewijzen. De vertraging, waarmede zodanig bewijsaanbod geschiedt, dient te worden gemotiveerd.

§ 2

Nieuwe middelen mogen in de loop van het geding niet worden voorgedragen, tenzij zij steunen op gegevens, hetzij rechtens of feitelijk, waarvan eerst in de loop der schriftelijke behandeling is gebleken.

Indien een partij tijdens de schriftelijke behandeling een nieuw middel voordraagt, als in het vorige lid bedoeld, kan de president na het verstrijken van de normale procestermijn, op rapport van de rechter-rapporteur en de advocaat-generaal gehoord, aan de wederpartij een termijn voor antwoord stellen.

De beslissing nopens de ontvankelijkheid van het middel wordt aangehouden tot het eindarrest.

Artikel 43

Het Hof kan in iedere stand van het geding, partijen en de advocaat-generaal gehoord, meerdere aanhangige zaken, welke op hetzelfde onderwerp betrekking hebben, wegens verknochtheid voegen, zowel voor de schriftelijke en de mondelinge behandeling als ter gelijktijdige berechting bij het eindarrest. Het Hof kan de voeging ongedaan maken.

Artikel 44

§ 1

Na de indiening van de in artikel 41, paragraaf 1, bedoelde dupliek, bepaalt de president de dag waarop de rechter-rapporteur zijn voorlopig, rapport zal uitbrengen nopens de vraag, of de zaak instructie behoeft. Het Hof beslist, de advocaat-generaal gehoord, of maatregelen van instructie noodzakelijk zijn.

Dezelfde procedure wordt gevolgd:

a) indien de repliek of dupliek niet is ingediend vóór het verstrijken van de krachtens artikel 41, paragraaf 2, vastgestelde termijn;

b) indien een partij verklaart af te zien van zijn recht op repliek of dupliek.

§ 2

Indien het Hof tot instructie besluit, doch deze niet aan zich houdt, draagt het de instructie aan de Kamer op.

Indien het Hof besluit zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan, stelt de president de dag daartoe vast.

Tweede hoofdstuk

VAN DE INSTRUCTIE

Eerste afdeling — Van de maatregelen van instructie

Artikel 45

§ 1

Het Hof bepaalt, de advocaat-generaal gehoord, de maatregelen welke nodig worden geacht; de ter zake gegeven beschikking omschrijft de te bewijzen feiten. De beschikking wordt aan partijen betekend.

§ 2

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 24 en 25 van het Statuut E.G.K.S., in de artikelen 21 en 22 van het Statuut E.E.G. en in de artikelen 22 en 23 van het Statuut E.G.A., kunnen de volgende maatregelen van instructie worden bevolen:

a) comparitie van partijen;

b) verzoek om inlichtingen en overlegging van stukken;

c) getuigenbewijs;

d) deskundigenonderzoek;

e) plaatsopneming.

§ 3

Het Hof gaat tot de bevolen maatregelen van instructie over of belast de rechter-rapporteur hiermede.

De advocaat-generaal neemt aan de instructie deel.

§ 4

Het tegenbewijs staat vrij; nadere bewijsaanbiedingen zijn toegelaten.

Artikel 46

§ 1

Indien aan de Kamer de instructie is opgedragen, oefent zij de bevoegdheden uit, welke in de artikelen 45 en 47 tot 53 aan het Hof zijn toegekend; de aan de president van het Hof toekomende bevoegdheden worden alsdan door de kamerpresident uitgeoefend.

§ 2

De artikelen 56 en 57 zijn van toepassing op de procedure voor de Kamer.

§ 3

Partijen zijn gerechtigd de instructie bij te wonen.

Tweede afdeling — Van de oproeping en het verhoor van getuigen en deskundigen

Artikel 47

§ 1

Het Hof beveelt ambtshalve of op verzoek van partijen, de advocaat-generaal gehoord, het bewijs van bepaalde feiten door getuigenverhoor. De beschikking van het Hof vermeldt de te bewijzen feiten.

De getuigen worden door het Hof opgeroepen, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van partijen of van de advocaat-generaal.

De partij die het horen van een getuige verzoekt, geeft daarbij nauwkeurig de feiten aan, waarop dit verhoor betrekking zal hebben, alsmede de redenen welke dit verhoor rechtvaardigen.

§ 2

De getuigen, wier verhoor noodzakelijk wordt geacht, worden opgeroepen uit kracht van een beschikking van het Hof, welke bevat:

a) de naam, de voornamen, de hoedanigheid en de verblijfplaats der getuigen;

b) de feiten ten aanzien waarvan de getuigen zullen worden gehoord;

c) zo nodig, de door het Hof getroffen regeling nopens de vergoeding van de door de getuigen gemaakte kosten en de vermelding van de op gebrekige getuigen toepasselijke strafbepalingen.

Deze beschikking wordt aan partijen en de getuigen betekend.

§ 3

Het Hof kan de oproeping van de getuigen, die door de partijen zijn opgegeven, afhankelijk stellen van de storting van een voorschot in de kas van het Hof ter dekking van de geschatte onkosten; het Hof stelt het bedrag van dit voorschot vast.

De voor het horen der ambtshalve opgeroepen getuigen nodige middelen worden door de kas van het Hof voorgeschoten.

§ 4

De president stelt de identiteit van de getuigen vast en houdt hun voor, dat zij hun verklaring onder ede zullen moeten bevestigen.

De getuigen worden door het Hof gehoord; partijen worden daartoe opgeroepen. Nadat de getuigen hun verklaring hebben afgelegd, kan de president hun, hetzij op verzoek van partijen, hetzij ambtshalve, vragen stellen.

Gelijke bevoegdheid komt toe aan iedere rechter en aan de advocaat-generaal.

§ 5

Na zijn verklaring legt de getuige de volgende eed af:

„Ik zweer de waarheid te hebben gezegd, de volle waarheid en niets dan de waarheid."

De eed kan worden afgelegd op de wijze, voorzien in de nationale wetgeving van de getuige.

Het Hof kan evenwel, met goedvinden van partijen, de getuige ontheffen van de plicht tot eedsaflegging.

§ 6

Onder toezicht van de president maakt de griffier proces-verbaal op van iedere getuigenverklaring. Na voorlezing wordt dit proces-verbaal ondertekend door de getuige, de president of de rechter-rapporteur, en de griffier. Dit stuk vormt een authentieke akte.

Artikel 48

§ 1

De getuigen, mits behoorlijk opgeroepen, zijn gehouden aan de oproeping gevolg te geven en ter terechtzitting te verschijnen.

§ 2

Wanneer een getuige, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter terechtzitting verschijnt, kan het Hof hem een boete opleggen van ten hoogste 250 E.M.O.-rekeneenheden en bevelen, dat hij te zijnen eigen koste opnieuw zal worden opgeroepen.

Gelijke straf kan worden uitgesproken tegen een getuige die zonder wettige reden weigert te getuigen of de eed af te leggen.

§ 3

De getuige, die met toepassing van de hierboven gestelde bepalingen werd veroordeeld, kan, indien hij zich voor het Hof op wettige wijze verontschuldigt, van de opgelegde boete worden ontheven.

§ 4

De gedwongen tenuitvoerlegging van de krachtens dit artikel opgelegde sancties of maatregelen geschiedt met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 44 en 92 van het Verdrag E.G.K.S., in de artikelen 187 en 192 van het Verdrag E.E.G. en in de artikelen 159 en 164 van het Verdrag E.G.A.

Artikel 49

§ 1

Het Hof kan een deskundigenonderzoek bevelen. In de beschikking, waarbij de deskundige wordt benoemd, wordt diens taak nauwkeurig omschreven en de termijn bepaald waarbinnen hij zijn rapport zal indienen.

§ 2

De deskundige ontvangt een afschrift van de beschikking, alsmede alle voor de uitvoering van zijn taak benodigde stukken. Hij staat onder toezicht van de rechter-rapporteur, die het deskundigenonderzoek kan bijwonen en van deszelfs verloop op de hoogte wordt gehouden.

§ 3

Het Hof kan op verzoek van de deskundige getuigen horen; het verhoor vindt plaats op de wijze als in artikel 47 voorzien.

§ 4

De deskundige mag zijn oordeel slechts geven op de punten welke hem uitdrukkelijk zijn voorgelegd.

§ 5

Na de nederlegging van het rapport kan het Hof bevelen, dat de deskundige zal worden gehoord; partijen worden hiertoe opgeroepen.

§ 6

Na zijn rapport te hebben gedeponeerd legt de deskundige voor het Hof de volgende eed af:

„Ik zweer mijn taak naar geweten en in volkomen onpartijdigheid te hebben vervuld."

De eed kan worden afgelegd op de wijze, voorzien in de nationale wetgeving van de deskundige.

Het Hof kan evenwel, met goedvinden van partijen, de deskundige ontheffen van de plicht tot eedsaflegging.

Artikel 50

§ 1

Wanneer een van de partijen een getuige of deskundige wraakt wegens onbekwaamheid, onwaardigheid of enige andere reden, of wanneer een getuige of deskundige weigert te getuigen of een rapport uit te brengen dan wel de eed af te leggen, beslist het Hof.

§ 2

De wraking van een getuige of van een deskundige geschiedt binnen 14 dagen na de betekening van de beschikking, krachtens welke de getuige wordt opgeroepen of waarbij de deskundige wordt benoemd, en bij een akte, bevattende de redenen der wraking, alsmede het bewijsaanbod.

Artikel 51

§ 1

De getuigen en de deskundigen hebben recht op vergoeding van hun reis- en verblijfkosten. Hun kan ter zake door de kas van het Hof een voorschot worden verstrekt.

§ 2

De getuigen hebben recht op een schadeloosstelling wegens gederfd inkomen; de deskundigen ontvangen voor hun werkzaamheden een honorarium.

Deze bedragen worden door de kas van het Hof aan de getuigen en deskundigen betaald, nadat zij aan hun plicht hebben voldaan of hun taak hebben volbracht.

Artikel 52

Het Hof kan, hetzij op verzoek van partijen, hetzij ambtshalve, rogatoire commissies verlenen tot het horen van getuigen of deskundigen overeenkomstig de bepalingen van het reglement, bedoeld in artikel 109.

Artikel 53

§ 1

De griffier maakt van elke terechtzitting een proces-verbaal op. Dit proces-verbaal wordt door de president en de griffier ondertekend. Het vormt een authentieke akte.

§ 2

Partijen kunnen ter griffie kennis nemen van elk proces-verbaal, alsmede van het rapport van de deskundige en daarvan voor eigen rekening afschrift verkrijgen.

Derde afdeling — Van de sluiting der instructie

Artikel 54

Zodra de instructie is beëindigd, bepaalt de president de dag voor de mondelinge behandeling, tenzij het Hof besluit partijen een termijn te verlenen voor het indienen van schriftelijke opmerkingen.

In dit laatste geval bepaalt de president de dag voor de mondelinge behandeling, wanneer bedoelde termijn verstreken is.

Derde hoofdstuk

VAN DE MONDELINGE BEHANDELING

Artikel 55

§ 1

Onverminderd de aan de in artikel 85 bedoelde beslissingen toekomende voorrang, neemt het Hof van de aanhangig gemaakte zaken kennis in de volgorde waarin de instructie is gesloten. Indien in meerdere zaken de instructie gelijktijdig werd gesloten, wordt de volgorde bepaald door de datum van inschrijving van de verzoekschriften in het register.

De president kan evenwel op grond van bijzondere omstandigheden beslissen, dat een zaak bij voorrang zal worden berecht.

§ 2

Indien de partijen in een zaak, waarvan de instructie is gesloten, gezamenlijk uitstel van behandeling verzoeken, kan de president in dit verzoek bewilligen. Bij gebreke van overeenstemming tussen partijen verwijst de president de beslissing naar het Hof.

Artikel 56

§ 1

De president opent en leidt de mondelinge behandeling; hij handhaaft de orde ter terechtzitting.

§ 2

Indien behandeling met gesloten deuren wordt bevolen, mag het gesprokene niet worden openbaar gemaakt.

Artikel 57

De president kan tijdens de mondelinge behandeling aan de gemachtigden, raadslieden en advocaten van partijen vragen stellen.

Gelijke bevoegdheid komt toe aan de rechters en de advocaat-generaal.

Artikel 58

Partijen kunnen slechts bij monde van hun gemachtigden, raadslieden of advocaten pleiten.

Artikel 59

§ 1

De advocaat-generaal neemt zijn mondelinge met redenen omklede conclusie vóór de sluiting van de mondelinge behandeling.

§ 2

Nadat de advocaat-generaal heeft geconcludeerd, wordt de mondelinge behandeling door de president gesloten.

Artikel 60

Het Hof kan in iedere stand van het geding zowel een maatregel van instructie bevelen, als gelasten dat een instructiehandeling opnieuw of in uitgebreidere vorm wordt verricht. Het kan de Kamer of de rechter-rapporteur met de uitvoering dier maatregelen belasten.

Artikel 61

Het Hof kan de heropening van de mondelinge behandeling bevelen.

Artikel 62

§ 1

De griffier maakt van elke terechtzitting een proces-verbaal op. Dit proces-verbaal wordt door de president en de griffier ondertekend. Het vormt een authentieke akte.

§ 2

Partijen kunnen ter griffie kennis nemen van elk proces-verbaal en voor eigen rekening afschrift daarvan verkrijgen.

Vierde hoofdstuk

VAN DE ARRESTEN

Artikel 63

Het arrest bevat:

— de vermelding dat het door het Hof is gewezen;

— de dag van de uitspraak;

— de namen van de president en de rechters die hebben beslist;

— de naam van de advocaat-generaal;

— de naam van de griffier;

— de aanduiding van de partijen;

— de namen van de gemachtigden, raadslieden of advocaten van partijen;

— de conclusies van partijen;

— de vermelding dat de advocaat-generaal is gehoord;

— een summier overzicht der feiten;

— de rechtsoverwegingen;

— het dictum, de beslissing ten aanzien van de proceskosten daaronder begrepen.

Artikel 64

§ 1

De arresten worden ter openbare terechtzitting uitgesproken; partijen worden daartoe opgeroepen.

§ 2

Nadat de minuut van het arrest is ondertekend door de president, de rechters die aan de beraadslagingen hebben deelgenomen en de griffier, wordt het van het zegel van het Hof voorzien en ter griffie gedeponeerd; een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift wordt aan elk der partijen betekend.

§ 3

De griffier tekent op de minuut van het arrest de dag van de uitspraak aan.

Artikel 65

Het arrest heeft verbindende kracht vanaf de dag der uitspraak.

Artikel 66

§ 1

Onverminderd de bepalingen nopens de interpretatie der arresten, kan het Hof, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van een der partijen, de schrijf- en rekenfouten, alsmede klaarblijkelijke onnauwkeurigheden binnen een termijn van veertien dagen na de uitspraak van het arrest doen herstellen.

§ 2

De griffier doet hiervan aan partijen vooraf behoorlijk bericht; zij kunnen binnen een door de president te bepalen termijn schriftelijke opmerkingen indienen.

§ 3

Het Hof beslist in raadkamer, de advocaat-generaal gehoord.

§ 4

De minuut der beschikking waarbij de rectificatie wordt bevolen, wordt aan de minuut van het gerectificeerde arrest gehecht. In margine van laatstgenoemd arrest wordt van bedoelde beschikking aantekening gedaan.

Artikel 67

Indien het Hof verzuimd heeft te beslissen, hetzij op een afzonderlijk punt van de conclusies, hetzij ten aanzien van de proceskosten, wendt de partij, die ter zake wenst te klagen, zich binnen een maand na de betekening van het arrest met een verzoekschrift tot het Hof.

Dit verzoekschrift wordt aan de wederpartij betekend; de president stelt haar een termijn voor het indienen van schriftelijke opmerkingen.

Nadat deze opmerkingen zijn ingediend, beslist het Hof, de advocaat-generaal gehoord, tegelijk over de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het verzoek.

Artikel 68

De griffier is belast met de uitgave van de jurisprudentie van het Hof.

Vijfde hoofdstuk

VAN DE PROCESKOSTEN

Artikel 69

§ 1

Het Hof doet uitspraak ten aanzien van de proceskosten in het arrest of in de beschikking, waardoor het geding wordt beëindigd.

§ 2

Voor zover zulks gevorderd is, wordt de in het ongelijk gestelde partij in de kosten verwezen.

Indien meerdere partijen in het ongelijk zijn gesteld, bepaalt het Hof het door ieder van haar te dragen deel der proceskosten.

§ 3

Het Hof kan de proceskosten geheel of gedeeltelijk compenseren, indien partijen onderscheidenlijk op een of meer punten in het ongelijk worden gesteld, en voorts wegens bijzondere redenen.

Het Hof kan een partij die in het gelijk wordt gesteld, veroordelen tot vergoeding aan de wederpartij van de kosten welke zij ten laste van laatstgenoemde heeft veroorzaakt, indien het Hof van oordeel is, dat deze kosten vergeefs zijn aangewend, dan wel van vexatoire aard zijn.

§ 4

De partij, die verklaart afstand te doen van de instantie, wordt in de proceskosten veroordeeld, tenzij deze afstand door de houding der wederpartij wordt gerechtvaardigd.

Bij gebreke van een conclusie der wederpartij ten aanzien van de proceskosten worden deze gecompenseerd.

§ 5

Wanneer het geding zonder voorwerp is geraakt, beslist het Hof vrijelijk ten aanzien van de proceskosten.

Artikel 70

Onverminderd het bepaalde in artikel 69, paragraaf 3, tweede lid, blijven in de gedingen, bedoeld in artikel 95, paragraaf 1, de kosten door de instellingen gemaakt te haren laste.

Artikel 71

De kosten der gedwongen tenuitvoerlegging worden door de geëxecuteerde aan de executant vergoed op de voet van het tarief, geldende in de Staat waar de executie plaatsvindt.

Artikel 72

De procedure voor het Hof is gratis behoudens de navolgende bepalingen:

a) Het Hof kan, de advocaat-generaal gehoord, een partij tot terugbetaling veroordelen van de onnodige kosten, welke zij ten laste van het Hof heeft veroorzaakt.

b) De kosten van afschriften en vertalingen welke op verzoek van een partij werden verstrekt, zullen, voor zover zij door de griffier overmatig worden geacht, door die partij op de voet van het tarief, bedoeld in artikel 15, paragraaf 5, worden vergoed.

Artikel 73

Onverminderd het bepaalde in het voorgaande artikel worden als invorderbare kosten aangemerkt:

a) De krachtens artikel 51 aan getuigen en deskundigen verschuldigde gelden;

b) De door partijen in verband met de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, in het bijzonder de reis- en verblijfkosten en het honorarium van de gemachtigde, de raadsman of de advocaat.

Artikel 74

§ 1

In geval van geschil nopens de invorderbare kosten beslist de met de behandeling der zaak belaste Kamer op verzoek van de betrokken partij bij een niet voor hogere voorziening vatbare beschikking na kennis te hebben genomen van de opmerkingen der wederpartij, de advocaat-generaal gehoord.

§ 2

Partijen kunnen ter fine van executie een expeditie van de beschikking verlangen.

Artikel 75

§ 1

De kas van het Hof doet zijn betalingen in de geldsoort van het land waar het Hof gevestigd is.

Op verzoek van de belanghebbende geschieden de betalingen in de geldsoort van het land waar de invorderbare kosten werden gemaakt of waar de handelingen werden verricht welke tot schadeloosstelling aanleiding gaven.

§ 2

De overige schuldenaren doen hun betalingen in de geldsoort van hun land van herkomst.

§ 3

De omrekening der geldsoorten geschiedt volgens de officiële wisselkoers, welke op de dag van betaling geldt in het land waar het Hof gevestigd is.

Zesde hoofdstuk

VAN DE TOELATING OM KOSTELOOS TE PROCEDEREN

Artikel 76

§ 1

De partij, die niet of slechts ten dele tot betaling van de proceskosten in staat is, kan in iedere stand van het geding vergunning verzoeken om kosteloos te procederen.

Het verzoek gaat vergezeld van de nodige gegevens, waaruit het onvermogen van de verzoeker blijkt, in het bijzonder van een daartoe strekkende verklaring van de bevoegde autoriteiten.

§ 2

Indien het verzoek vooraf gaat aan het door de verzoeker in te stellen beroep, bevat het tevens een summiere uiteenzetting van het onderwerp van bedoeld beroep.

Het verzoek kan zonder bijstand van een advocaat worden ingediend.

§ 3

De president wijst de rechter-rapporteur aan. De Kamer, waartoe de rechter-rapporteur behoort, beslist, gezien de schriftelijke opmerkingen van de wederpartij en de advocaat-generaal gehoord, of de vergunning om kosteloos te procederen geheel of gedeeltelijk zal worden verleend, dan wel behoort te worden geweigerd. Zij onderzoekt, of de ingestelde vordering niet kennelijk ongegrond is.

De Kamer beslist bij een niet met redenen omklede en niet voor hogere voorziening vatbare beschikking.

§ 4

Wanneer in de loop van het geding blijkt, dat de omstandigheden, op grond waarvan de vergunning werd gegeven, zijn gewijzigd, kan de Kamer de vergunning om kosteloos te procederen te allen tijde, hetzij ambtshalve hetzij op verzoek, intrekken.

§ 5

Indien vergunning is gegeven om kosteloos te procederen, worden de kosten door de kas van het Hof voorgeschoten.

In de kostenberekening wordt het bedrag bepaald, hetwelk aan de kas van het Hof toekomt wegens de gelden welke ter zake van de kosteloze procedure zijn betaald.

De griffier vordert deze kosten terug van de partij die tot betaling daarvan is veroordeeld.

Zevende hoofdstuk

VAN DE AFSTAND VAN INSTANTIE

Artikel 77

Indien partijen, alvorens het Hof uitspraak heeft gedaan, mededelen dat zij overeenstemming

hebben bereikt ten aanzien van de beslechting van het geschil en dat zij van haar vordering afzien, beveelt het Hof de doorhaling van de zaak in het register.

Deze bepaling is niet van toepassing op de beroepen, bedoeld in de artikelen 33 en 35 van het Verdrag E.G.K.S., in de artikelen 173 en 175 van het Verdrag E.E.G. en in de artikelen 146 en 148 van het Verdrag E.G.A.

Artikel 78

Indien de verzoeker schriftelijk aan het Hof bericht, dat hij afstand wenst te doen van instantie, beveelt het Hof de doorhaling van de zaak in het register.

Achtste hoofdstuk

VAN DE BETEKENINGEN

Artikel 79

§ 1

De betekeningen, voorzien in dit reglement, geschieden door de griffier aan de gekozen woonplaats, hetzij door toezending bij aangetekende postzending met bericht van ontvangst van een afschrift van de akte welke wordt betekend, hetzij door terhandstelling van dit afschrift tegen ontvangstbewijs.

De kopieën van het te betekenen origineel worden door de griffier opgemaakt en voor eensluidend afschrift gewaarmerkt, tenzij die afschriften afkomstig zijn van de partijen zelf overeenkomstig artikel 37, paragraaf 1.

§ 2

Het bewijs van verzending en het bericht van ontvangst of het ontvangstbewijs worden aan het origineel van de akte gehecht.

Negende hoofdstuk

VAN DE TERMIJNEN

Artikel 80

§ 1

De procestermijnen, voorzien in de Verdragen E.G.K.S., E.E.G. en E.G.A., de Statuten van het Hof en dit reglement, gaan in op de dag volgende op die der handeling welke de termijn deed ingaan.

De termijnen worden door de rechterlijke vakanties niet opgeschort.

§ 2

De termijn, waarvan de laatste dag een zondag of een wettelijk erkende feestdag is, verstrijkt aan het einde van de daarop volgende werkdag.

De lijst van de wettelijk erkende feestdagen wordt door het Hof vastgesteld en openbaar gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Artikel 81

§ 1

De termijn voor het instellen van een beroep tegen een handeling van een der instellingen vangt, in geval van kennisgeving, aan op de dag volgende op die, waarop de handeling ter kennis van de betrokkene werd gebracht, en, in geval van bekendmaking, op de vijftiende dag volgende op die, waarop de handeling in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* werd bekendgemaakt.

§ 2

De verlenging der termijnen wegens afstand wordt door het Hof geregeld; deze regeling wordt openbaar gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Artikel 82

De krachtens dit reglement bepaalde termijnen kunnen worden verlengd door de autoriteit, die deze termijnen heeft vastgesteld.

DERDE TITEL

VAN DE BIJZONDERE PROCEDURES

Eerste hoofdstuk

VAN VERZOEKEN TOT OPSCHORTING VAN EXECUTIE EN TER VERKRIJGING VAN ANDERE VOORLOPIGE MAATREGELEN IN KORT GEDING

Artikel 83

§ 1

Een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van een handeling van een instelling, bedoeld in artikel 39, tweede lid, van het Verdrag E.G.K.S., in artikel 185 van het Verdrag E.E.G. en in artikel 157 van het Verdrag E.G.A., kan slechts worden ontvangen, indien de verzoeker tegen die handeling beroep heeft ingesteld bij het Hof.

Een verzoek strekkende tot het verkrijgen van enige andere voorlopige maatregel, bedoeld in artikel 39, derde lid, van het Verdrag E.G.K.S., in artikel 186 van het Verdrag E.E.G. en in artikel 158 van het Verdrag E.G.A., kan slechts worden ontvangen, indien de verzoeker partij is in een voor het Hof aanhangige zaak en indien dit verzoek met die zaak verband houdt.

§ 2

De verzoeken, bedoeld in de voorgaande paragraaf, bevatten een duidelijke omschrijving van het onderwerp van het geschil, de omstandigheden waaruit blijkt van het spoedeisende karakter van het verzoek, alsmede de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel, waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt.

§ 3

Het verzoek wordt gedaan bij afzonderlijke akte en met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 37 en 38.

Artikel 84

§ 1

Het verzoek wordt aan de wederpartij betekend; de president verleent haar een korte termijn voor schriftelijk of mondeling antwoord.

§ 2

De president beoordeelt, of er aanleiding bestaat een instructie te bevelen.

De president kan het verzoek toestaan nog voor de wederpartij haar opmerkingen heeft voorgedragen. Deze maatregel kan nadien, ook ambtshalve, worden gewijzigd of ingetrokken.

Artikel 85

De president kan de beslissing aan zich houden, dan wel de zaak ter beslissing naar het Hof verwijzen.

In geval van afwezigheid of verhindering van de president vindt artikel 7, paragraaf 2, toepassing.

Indien het verzoek naar het Hof is verwezen, doet het Hof uitspraak met voorrang boven iedere andere beslissing, de advocaat-generaal gehoord. De bepalingen van het voorgaande artikel zijn van toepassing.

Artikel 86

§ 1

Op het verzoek wordt beslist bij een met redenen omklede beschikking, welke niet vatbaar is voor hogere voorziening. Zij wordt onverwijld aan partijen betekend.

§ 2

De tenuitvoerlegging van de beschikking kan worden onderworpen aan de voorwaarde, dat de verzoeker zekerheid stelt tot een bedrag en op de wijze, als op grond van de omstandigheden bepaald.

§ 3

In de beschikking kan de dag worden bepaald met ingang waarvan de maatregel zijn werking verliest. Bij gebreke van zodanige aanduiding verliest de maatregel zijn kracht terstond nadat het eindarrest is uitgesproken.

§ 4

De beschikking is van provisoire aard en prejudicieert niet op de door het Hof in de hoofdzaak te geven beslissing.

Artikel 87

Op verzoek van een der partijen kan de beschikking te allen tijde op grond van een wijziging in de omstandigheden worden ingetrokken of gewijzigd.

Artikel 88

De verwerping van een verzoek, ter zake van voorlopige maatregelen ingediend, belet geenszins dat de verzoeker andermaal een verzoek indient op grond van nieuwe feiten.

Artikel 89

Het verzoek tot opschorting van de gedwongen tenuitvoerlegging van een beslissing van het Hof of van een handeling ener andere instelling, gedaan krachtens de artikelen 44 en 92 van het Verdrag E.G.K.S., de artikelen 187 en 192 van het Verdrag E.E.G. en de artikelen 159 en 164 van het Verdrag E.G.A., wordt naar de bepalingen van dit hoofdstuk behandeld.

De beschikking, waarbij het verzoek wordt toegewezen, bepaalt de dag waarop de voorlopige maatregel zijn kracht verliest.

Artikel 90

§ 1

De verzoeken bedoeld in artikel 81, derde en vierde lid, van het Verdrag E.G.A. bevatten:

a) de naam en woonplaats van de personen of ondernemingen die aan controle zijn onderworpen;

b) het voorwerp en het doel van de controle.

§ 2

De president beslist bij beschikking. Artikel 86 is van toepassing.

In geval van afwezigheid of verhindering van de president vindt artikel 7, paragraaf 2, toepassing.

Tweede hoofdstuk

VAN DE INCIDENTEN

Artikel 91

§ 1

Indien een partij verzoekt, dat het Hof uitspraak zal doen op een exceptie of een incident zonder daarbij op de zaak ten principale in te gaan, neemt zij daartoe een afzonderlijke akte.

Het verzoek bevat een uiteenzetting van de aangevoerde gronden, zowel rechtens als feitelijk, en de conclusies; de stukken waarop beroep wordt gedaan, worden bijgevoegd.

§ 2

Na de indiening van de introductieve akte bepaalt de president een termijn, waarbinnen de wederpartij schriftelijk haar middelen en conclusies kan voordragen.

§ 3

Tenzij het Hof anders beslist, geschiedt de verdere behandeling van het verzoek mondeling.

§ 4

Na partijen en de advocaat-generaal te hebben gehoord, beslist het Hof over de incidentele vordering of voegt deze met de hoofdzaak.

Indien het Hof de vordering verwerpt of met de hoofdzaak voegt, bepaalt de president nieuwe termijnen voor de voortzetting van het geding.

Artikel 92

Het Hof kan in iedere stand van het geding ambtshalve middelen van niet-ontvankelijkheid, welke van openbare orde zijn, in behandeling nemen teneinde te worden berecht met inachtneming van het bepaalde in artikel 91, paragrafen 3 en 4.

Derde hoofdstuk

VAN DE VOEGING OF TUSSENKOMST

Artikel 93

§ 1

Het verzoek tot tussenkomst dient voor de aanvang van de mondelinge behandeling te zijn gedaan.

§ 2

Het verzoek bevat:

a) de aanduiding van het geding;

b) de aanduiding van de partijen;

c) de naam en de woonplaats van de interveniënt;

d) een uiteenzetting, waaruit blijkt van het belang van de interveniënt bij de op het geschil te geven beslissing, zulks onverminderd het bepaalde bij artikel 37 van het Statuut E.E.G. en artikel 38 van het Statuut E.G.A.;

e) de conclusies strekkende tot ondersteuning of verwerping van de conclusies van een der partijen in de hoofdzaak;

f) het bewijsaanbod met overlegging van de stukken waarop beroep wordt gedaan;

g) de domiciliekeuze van de interveniënt ter plaatse waar het Hof is gevestigd.

De interveniënt wordt vertegenwoordigd volgens de bepalingen van artikel 20, eerste en tweede lid, van het Statuut E.G.K.S. en van artikel 17 van de Statuten E.E.G. en E.G.A.

De artikelen 38 en 39 zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 3

Het verzoekschrift wordt aan de partijen in de hoofdzaak betekend. Na deze in de gelegenheid te hebben gesteld haar opmerkingen schriftelijk of mondeling voor te dragen, beslist het Hof bij beschikking, de advocaat-generaal gehoord.

§ 4

Indien het Hof de tussenkomst toestaat, wordt aan de interveniënt afschrift van alle aan partijen betekende processtukken gezonden.

§ 5

De interveniënt aanvaardt het geding in de stand op het ogenblik van de tussenkomst.

De president bepaalt de termijn waarbinnen de interveniënt de middelen, waarop zijn conclusies steunen, schriftelijk zal voordragen, alsmede de termijn waarbinnen partijen in de hoofdzaak kunnen antwoorden.

Vierde hoofdstuk

VAN DE ARRESTEN BIJ VERSTEK GEWEZEN EN HET VERZET

Artikel 94

§ 1

Wanneer de verwerende partij, ofschoon regelmatig in het geding geroepen, nalaat tijdig en in de voorgeschreven vormen op het verzoekschrift te antwoorden, kan de verzoeker vorderen dat het Hof zijn conclusies toewijst.

Dit verzoek wordt aan de verwerende partij betekend. De president bepaalt de dag voor de mondelinge behandeling.

§ 2

Alvorens bij verstek arrest te wijzen, onderzoekt het Hof, de advocaat-generaal gehoord, de ontvankelijkheid van het verzoekschrift, alsmede of de vormvoorschriften behoorlijk in acht zijn genomen en of de conclusies van verzoeker gegrond voorkomen. Het Hof kan maatregelen van instructie bevelen.

§ 3

Het bij verstek gewezen arrest is uitvoerbaar. Het Hof kan de uitvoerbaarheid evenwel opschorten, totdat op het ingevolge paragraaf 4 gedane verzet is beslist, dan wel de uitvoerbaarheid onderwerpen aan de voorwaarde, dat zekerheid wordt gesteld tot een bedrag en op de wijze, als op grond van de omstandigheden bepaald; de zekerheidstelling vervalt, wanneer het verzet achterwege blijft of wordt verworpen.

§ 4

Tegen het bij verstek gewezen arrest staat verzet open.

Het verzet moet worden aangebracht binnen een maand na de betekening van het arrest; het wordt aanhangig gemaakt in de vormen, bepaald in de artikelen 37 en 38.

§ 5

Nadat het verzet is betekend, bepaalt de president de termijn waarbinnen de wederpartij schriftelijk van antwoord kan dienen.

De procedure vindt plaats overeenkomstig de bepalingen van artikel 44 en volgende.

§ 6

Het Hof doet uitspraak bij een arrest, hetwelk niet vatbaar is voor verzet.

De minuut van bedoeld arrest wordt gehecht aan die van het bij verstek gewezen arrest. In margine van laatstgenoemde minuut wordt van het op het verzet gewezen arrest aantekening gedaan.

Vijfde hoofdstuk

VAN DE BEROEPEN VAN DE AMBTENAREN DER GEMEENSCHAPPEN

Artikel 95

§ 1

De beroepen, welke door een ambtenaar of een ander lid van het personeel ener instelling tegen haar aanhangig worden gemaakt, behoren tot de kennisneming van een Kamer welke het Hof daartoe elk jaar aanwijst, tenzij het beroep wordt ingesteld in kort geding.

De bepalingen van dit reglement zijn van overeenkomstige toepassing op de procedure voor deze Kamer. De bevoegdheden van de president van het Hof worden uitgeoefend door de kamerpresident.

§ 2

De Kamer kan de zaak naar het Hof verwijzen.

Artikel 96

§ 1

Wanneer een vordering als bedoeld in artikel 95, paragraaf 1, in kort geding wordt aanhangig gemaakt, wordt de president in geval van afwezigheid of verhindering vervangen door de president van de bevoegde Kamer.

§ 2

Onverminderd zijn bevoegdheid tot verwijzing, voorzien in artikel 85, kan de president de bevoegde Kamer met het onderzoek van de vordering in kort geding belasten.

Zesde hoofdstuk

VAN DE BUITENGEWONE RECHTSMIDDELEN

Eerste afdeling — Van het derden-verzet

Artikel 97

§ 1

Op het derden-verzet zijn de bepalingen van de artikelen 37 en 38 van toepassing; het verzoek bevat voorts:

a) een nauwkeurige aanduiding van het bestreden arrest;

b) de aanduiding van de punten waarop het bestreden arrest de rechten van de derde-opposant benadeelt;

c) een opgave van de redenen waarom de derde-opposant niet aan het hoofdgeding heeft kunnen deelnemen.

De vordering wordt aangebracht tegen alle partijen in het hoofdgeding.

Indien het arrest werd openbaar gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, wordt het verzoek gedaan binnen twee maanden na de dag van openbaarmaking.

§ 2

Op verzoek van de derde-opposant kan de opschorting van de executie van het bestreden arrest worden gelast. De bepalingen van het eerste hoofdstuk van de derde titel zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 3

Het bestreden arrest wordt gewijzigd voor zover het derden-verzet wordt toegewezen.

De minuut van het arrest, op het derden-verzet gewezen, wordt gehecht aan die van het bestreden arrest. In margine van laatstgenoemde minuut wordt van het op het derden-verzet gewezen arrest aantekening gedaan.

Tweede afdeling — Van de herziening

Artikel 98

Het verzoek tot herziening van een arrest moet worden aangebracht uiterlijk binnen drie maanden na de dag, waarop het feit, hetwelk aan de vordering ten grondslag ligt, ter kennis van de verzoeker is gekomen.

Artikel 99

§ 1

Op het verzoek tot herziening zijn de bepalingen van de artikelen 37 en 38 van overeenkomstige toepassing; het verzoek bevat voorts:

a) een nauwkeurige aanduiding van het bestreden arrest;

b) de punten waarop het arrest wordt bestreden;

c) de omschrijving van het feit waarop het verzoek berust;

d) een vermelding van de middelen strekkende tot het bewijs, dat de revisie gerechtvaardigd is, alsmede dat de in het voorgaande artikel bedoelde termijn in acht is genomen.

§ 2

Het verzoek tot herziening wordt gericht tegen hen, die partij waren bij het arrest waarvan herziening wordt gevraagd.

Artikel 100

§ 1

Het Hof beslist over de ontvankelijkheid van het verzoek, de advocaat-generaal gehoord en gezien de schriftelijke opmerkingen van partijen, bij een in raadkamer gewezen arrest hetwelk niet op de hoofdzaak prejudicieert.

§ 2

Indien het Hof het verzoek ontvankelijk oordeelt, onderzoekt het de zaak ten gronde en doet uitspraak bij een arrest met inachtneming van de bepalingen van dit reglement.

§ 3

De minuut van het arrest houdende herziening wordt gehecht aan die van het herziene arrest. In margine van laatstgenoemde minuut wordt aantekening gedaan van het arrest houdende herziening.

Zevende hoofdstuk

VAN HET BEROEP TEGEN DE BESLISSINGEN VAN DE ARBITRAGE-COMMISSIE

Artikel 101

§ 1

Het verzoekschrift, waarbij het beroep bedoeld in artikel 18, tweede lid, van het Verdrag E.G.A. aanhangig wordt gemaakt, bevat:

a) de naam en de woonplaats van de verzoeker;

b) de hoedanigheid van de ondertekenaar;

c) de aanduiding van de bestreden beslissing der Arbitrage-Commissie;

d) de aanduiding van de partijen tegen wie het verzoek is gericht;

e) een summiere uiteenzetting der feiten;

f) de middelen en conclusies van de verzoeker.

§ 2

De bepalingen van artikel 37, paragrafen 3 en 4, en van artikel 38, paragrafen 2, 3 en 5, zijn van overeenkomstige toepassing.

Bij het verzoekschrift wordt voorts een voor eensluidend afschrift gewaarmerkte kopie van de bestreden beschikking overgelegd.

§ 3

Na de nederlegging van het verzoekschrift nodigt de griffier van het Hof de griffie van de Arbitrage-Commissie uit het dossier van de zaak aan het Hof te zenden.

§ 4

Op de procedure zijn de artikelen 39, 40, 55 en volgende van overeenkomstige toepassing.

§ 5

Het Hof doet uitspraak bij arrest. In geval van vernietiging van de beschikking kan het Hof de zaak naar de Commissie terugwijzen.

Achtste hoofdstuk

VAN DE INTERPRETATIE VAN ARRESTEN

Artikel 102

§ 1

Het verzoek tot interpretatie wordt ingesteld overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 37 en 38. Het verzoek bevat voorts een nauwkeurige aanduiding van:

a) het onderwerpelijke arrest;

b) de teksten waarvan de interpretatie wordt verzocht.

Het wordt gericht tegen hen die partij waren bij bedoeld arrest.

§ 2

Het Hof beslist, de advocaat-generaal gehoord, bij arrest en na partijen in de gelegenheid te hebben gesteld haar opmerkingen voor te dragen.

De minuut van dit arrest wordt gehecht aan de minuut van het geïnterpreteerde arrest. In margine van laatstgenoemde minuut wordt aantekening gedaan van het ter interpretatie gewezen arrest.

Negende hoofdstuk

VAN DE PREJUDICIËLE BESLISSINGEN

Artikel 103

§ 1

In het geval, bedoeld in artikel 20 van het Statuut E.E.G. en in artikel 21 van het Statuut E.G.A., vinden de bepalingen van de artikelen 44 en volgende toepassing na de indiening van de memoriën of schriftelijke opmerkingen, in de voornoemde artikelen 20 en 21 bedoeld.

Dezelfde bepalingen zijn toepasselijk, indien bedoelde indiening binnen de in de artikelen 20 en 21 vastgestelde termijn achterwege is gebleven, alsmede indien de partijen, de Lid-Staten, de Commissie of, naar gelang van het geval, de Raad verklaren van deze indiening af te zien.

§ 2

In het geval bedoeld in artikel 41 van het Verdrag E.G.K.S. wordt de beslissing houdende verwijzing betekend aan de partijen, aan de Lid-Staten, aan de Hoge Autoriteit en aan de Bijzondere Raad van Ministers.

Binnen twee maanden na deze betekening kunnen de in het vorige lid bedoelde belanghebbenden memoriën of schriftelijke opmerkingen indienen.

Na de indiening van deze stukken of bij achterwege blijven van bedoelde indiening binnen de in de voorgaande alinea vastgestelde termijn vinden de bepalingen van de artikelen 44 en volgende toepassing.

Tiende hoofdstuk

VAN DE BIJZONDERE PROCEDURES BEDOELD IN DE ARTIKELEN 103 TOT 105 VAN HET VERDRAG E.G.A.

Artikel 104

§ 1

In het geval, bedoeld in artikel 103, derde lid, van het Verdrag E.G.A., wordt het verzoekschrift ingediend in vier exemplaren. Het wordt aan de Commissie betekend.

§ 2

Bij het verzoekschrift worden gevoegd het ontwerp-akkoord of de ontwerp-overeenkomst, de

door de Commissie tot de betrokken Staat gerichte opmerkingen, alsmede alle verdere stukken waarop beroep wordt gedaan.

Binnen een termijn van tien dagen doet de Commissie haar opmerkingen aan het Hof toekomen; deze termijn kan door de president, de betrokken Staat gehoord, worden verlengd.

Een voor eensluidend afschrift gewaarmerkte kopie van bedoelde opmerkingen wordt aan die Staat betekend.

§ 3

Nadat het verzoekschrift is ingediend, wijst de president de rechter-rapporteur aan.

§ 4

Het Hof beslist in raadkamer, de advocaat-generaal gehoord.

Op hun verzoek worden de gemachtigden en raadslieden van de betrokken Staat en van de Commissie gehoord.

Artikel 105

§ 1

In de gevallen bedoeld in de artikelen 104, laatste lid, en 105, laatste lid, van het Verdrag E.E.G. zijn de artikelen 37 en volgende van overeenkomstige toepassing.

§ 2

Het verzoekschrift wordt betekend aan de Staat tot welks rechtsgebied de persoon of de onderneming behoort tegen wie de vordering is gericht.

Elfde hoofdstuk

VAN DE ADVIEZEN

Artikel 106

§ 1

Indien het verzoek ter verkrijging van een prealabel advies, bedoeld in artikel 228 van het Verdrag E.E.G., wordt ingediend door de Raad, wordt het aan de Commissie betekend. Indien het wordt ingediend door de Commissie, wordt het betekend aan de Raad en aan de Lid-Staten. Indien het wordt ingediend door een der Lid-Staten, wordt het betekend aan de Raad, de Commissie en de overige Lid-Staten.

De president bepaalt de termijn waarbinnen de instellingen en de Staten aan wie het verzoek is betekend, hun schriftelijke opmerkingen kunnen indienen.

§ 2

Het advies kan betrekking hebben zowel op de verenigbaarheid van het ontwerp-akkoord met de bepalingen van het Verdrag E.E.G., als op de bevoegdheid van de Gemeenschap of van een harer instellingen om dit akkoord te sluiten.

Artikel 107

§ 1

Nadat het verzoek om een prealabel advies, bedoeld in het voorgaand artikel, is ingediend, wijst de president de rechter-rapporteur aan.

§ 2

Het Hof geeft een met redenen omkleed advies in raadkamer, de advocaten-generaal gehoord.

§ 3

Het advies wordt ondertekend door de president, de rechters, die aan de beraadslagingen hebben deelgenomen, en de griffier; het wordt betekend aan de Raad, de Commissie en de Lid-Staten.

Artikel 108

Wanneer het Hof een advies heeft uit te brengen krachtens artikel 95, vierde lid, van het Verdrag E.G.K.S., wordt daartoe door de Hoge Autoriteit en de Bijzondere Raad van Ministers gemeenschappelijk een verzoek ingediend.

Het advies wordt uitgebracht met inachtneming van de bepalingen van het voorgaande artikel. Het wordt betekend aan de Hoge Autoriteit, de Bijzondere Raad van Ministers en het Europese Parlement.

SLOTBEPALINGEN

Artikel 109

Behoudens het bepaalde in artikel 188 van het Verdrag E.E.G. en in artikel 160 van het Verdrag E.G.A., stelt het Hof, na gepleegd overleg met de betrokken regeringen, ten behoeve van de eigen procesvoering een additioneel reglement vast, houdende bepalingen ten aanzien van:

a) de rogatoire commissies;

b) de toelating om kosteloos te procederen;

c) de aangifte welke het Hof krachtens artikel 28 van de Statuten E.G.K.S. en E.G.A. en artikel 27 van het Statuut E.E.G. doet ter zake van de schending van de eed der getuigen en deskundigen.

Artikel 110

Op het tijdstip van inwerkingtreding van dit reglement zijn afgeschaft:

a) Het reglement van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, vastgesteld op 4 maart 1953 en openbaar gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal* op 7 maart 1953;

b) Het aanvullend reglement van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, vastgesteld op 31 maart 1954 en openbaar gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal* op 7 april 1954;

c) Het reglement van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal betreffende de justitiekosten, vastgesteld op 19 mei 1954 en openbaar gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal* op 26 mei 1954;

d) Het reglement van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal voor de procesvoering betreffende de geschillen bedoeld in artikel 58 van het Personeelsstatuut van de Gemeenschap, vastgesteld op 21 februari 1957 en openbaar gemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal* op 11 maart 1957.

Artikel 111

De bepalingen van dit reglement zijn niet van toepassing op rechtsvorderingen, vóór deszelfs inwerkingtreding aanhangig gemaakt.

Artikel 112

Dit reglement wordt in de officiële talen afgekondigd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, zijnde de vier teksten authentiek.

Vastgesteld te Luxemburg, 3 maart 1959.

BIJLAGE I — **Besluit betreffende de wettelijk erkende feestdagen**

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

Gelet op artikel 80, paragraaf 2, van het reglement voor de procesvoering, houdende opdracht aan het Hof tot vaststelling van de wettelijk erkende feestdagen;

BESLUIT

Artikel 1

De lijst van de wettelijk erkende feestdagen in de zin van artikel 80, paragraaf 2, van het reglement voor de procesvoering is als volgt vastgesteld:

— Nieuwjaarsdag
— de 23ste januari
— Tweede Paasdag
— de 1ste mei
— Hemelvaartsdag
— Tweede Pinksterdag
— de 15de augustus
— de 1ste november
— Eerste Kerstdag
— Tweede Kerstdag.

Artikel 2

Artikel 80, paragraaf 2, van het reglement voor de procesvoering doelt slechts op de in artikel 1 van dit besluit vermelde wettelijk erkende feestdagen.

Artikel 3

Dit besluit treedt als bijlage I tot het reglement voor de procesvoering op hetzelfde tijdstip in werking als genoemd reglement, waaraan het wordt gehecht.

Het wordt afgekondigd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Vastgesteld te Luxemburg, 3 maart 1959.

BIJLAGE II — **Besluit betreffende de termijnen wegens afstand**

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

Gelet op artikel 81, paragraaf 2, van het reglement voor de procesvoering ten aanzien van de verlenging der termijnen wegens afstand;

BESLUIT

Artikel 1

Tenzij partijen haar gewone verblijfplaats in het Groothertogdom Luxemburg hebben, worden de termijnen wegens afstand als volgt verlengd:

— voor België met twee dagen;

— voor Duitsland, het Franse moederland en Nederland met zes dagen;

— voor Italië met tien dagen;

— voor de overige landen van Europa met veertien dagen;

— voor de overige gebieden met een maand.

Artikel 2

Dit besluit treedt als bijlage II tot het reglement voor de procesvoering op hetzelfde tijdstip in werking als genoemd reglement, waaraan het wordt gehecht.

Het wordt afgekondigd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Vastgesteld te Luxemburg, 3 maart 1959.